

Voorleesbrief voor het eerste weekend van de Veertigdagentijd (12 en 13 maart 2011) bij de Vastenbrief “*Kerk van God en Kerk van mensen*”.

Lezingen: Genesis 2, 7-9; 3,1-7; Romeinen 5, 12-19; Matteüs 4, 1-11

Broeders en zusters in Christus,

Hoe vaak horen we niet zeggen: “Ik heb het zo druk. Nee, op die dag heb ik geen tijd”. Wanneer we naar ons zelf kijken bemerken we dat ook wij dikwijls zeggen dat we zo’n volle agenda hebben. Er komt in onze tijd veel op ons af, met name door kranten, televisie en reclame. We willen veel doen. Zijn we ons er echter wel voldoende van bewust dat we keuzes moeten maken en prioriteiten dienen te stellen? Waar komt het in het leven werkelijk op aan?

Op woensdag 9 maart, op Aswoensdag, is de veertigdagentijd begonnen. In deze periode van het kerkelijke jaar worden we opgeroepen tot bezinning. De twee centrale vragen die de liturgie in deze weken aan ons stelt zijn de volgende: Welke plaats neemt God in uw leven in? Geven we Hem prioriteit? We worden uitgenodigd door stilte, persoonlijk gebed en de deelname aan de eucharistie en de andere vieringen onze band met God te verdiepen. De vraag naar God dient in onze moderne samenleving meer gesteld te worden. Wij christenen zijn ervan overtuigd dat we door Jezus Christus God kunnen leren kennen. De band met God kan een bron van vreugde zijn in ieders persoonlijke leven. En de gerichtheid op God kan dienen als een kompas voor onze samenleving. De tweede centrale vraag van de veertigdagentijd luidt: Welke plaats hebben mijn familieleden en vrienden in mijn leven? Heb ik een oprechte liefde voor mijn naasten? Ga ik respectvol om met de vele onbekende mensen die ik tegenkom? Hoe solidair ben ik met de zwakkeren in onze samenleving? De Vastenactie sluit aan op deze tweede rij van vragen.

De liturgie van de veertigdagentijd is rijk. In Bijbellezingen komen centrale passages uit het Oude Testament, de brieven van Paulus en de evangeliën aan de orde. In Genesis lezen we vandaag over de confrontatie van het eerste mensenvoetpaar met de verleider. Het kwaad zit diep geworteld in ons hart en in de werkelijkheid. In het evangelie horen we dat Jezus zich gedurende veertig dagen heeft voorbereid op Zijn openbare leven en Zijn zending. In de woestijn trad de verleider op Hem toe. Op beproevingen van materiële aard antwoordt Jezus met vastberadenheid: “*Niet van brood alleen leeft de mens, maar van elk woord dat komt uit de mond van God*” (Mat. 4.4). Door ons als christenen meer met Hem te verbinden zijn wij beter in staat om weerstand te bieden aan de vele verleidingen in onze tijd.

De liturgie van de veertigdagentijd is rijk. Naast deze voorleesbrief hebben de Nederlandse bisschoppen een langere vastenbrief geschreven. De titel daarvan luidt: *Kerk van God en Kerk van mensen. Een vastenbrief ter bemoediging*. U bent uitgenodigd deze brief te lezen en indien mogelijk in kleine groepjes te bespreken. In deze brief wordt de dynamiek van de liturgie gevolgd. De bisschoppen geven via deze brief de lezers impulsen om de veertigdagentijd en de paastijd intenser te beleven. In de brief volgen wij Jezus op Zijn weg door lijden, kruis en dood heen naar de diepe vreugde van de verrijzenis. Aanvankelijk dachten de leerlingen dat met de dood van Jezus alles uit was... Nog steeds zien veel mensen de dood als het einde. Op Paasmorgen echter hebben de vrouwen en de andere leerlingen van Jezus ervaren dat het graf leeg was, dat Christus is verrezen. In de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren groeide het geloof van de eerste leerlingen. Gestert door de Heilige Geest trokken de apostelen er op Pinksteren op uit om overal de Blijde Boodschap te verkondigen. In de verrezen Christus en de zending van de Heilige Geest heeft onze Kerk haar oorsprong.

Bewust wordt in deze brief niet alleen gesproken over de veertigdagentijd, maar ook over de paastijd en het Pinksterfeest. Het geloof van de eerste leerlingen groeide in de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren. Ook onze band met Christus en Zijn Kerk kan door bezinning en deelname aan de liturgie gedurende deze vijftig dagen groeien. Ook wij kunnen op deze wijze bemoedigd worden. Laten we de kansen die de liturgie ons biedt benutten. Onze samenleving heeft behoefte aan het licht van het evangelie. Christenen dienen “mensen met karakter” te zijn, die de waarden van het evangelie zichtbaar maken en die bouwen aan een menswaardige samenleving.

Een nieuwe periode ligt voor ons. Wij zijn ervan overtuigd, dat de veertigdagentijd of vastentijd een mooie en verrijkende tijd kan worden! Ja, het woord “vasten” roept “afzien van” op en dat vinden veel mensen niet prettig. Maar vasten wil ons helpen de juiste prioriteiten te stellen. Door ons te matigen in allerlei verstrooiende activiteiten en het gebruik van eten en drinken leren we de waarde van soberheid. Er komt zo ook tijd vrij voor onderling gesprek met onze naasten, met elkaar. God wil vooral ook in deze veertigdagentijd ons geestelijk voedsel geven en zo ons leven verrijken. Wij wensen u van harte toe dat u zult ervaren, dat in Christus *Leven* met een hoofdletter is te vinden. Graag wensen wij u een gezegende veertigdagentijd toe.

Utrecht, 8 februari 2011

De bisschoppen van Nederland